

budget 2004, end man gjorde i 2002-budgettet. Der er en vækst, der ligger over det, der ellers er den vækst, der er tilladt for den offentlige sektor, fordi man har valgt at prioritere det område.

Kl. 11.15

Hr. Villy Søvndal forsøger at danne et billede, som ikke er det rette billede, ved at tage nogle enkelte elementer ud. Jeg forsøger så at sige til hr. Villy Søvndal, at det jo er fuldstændig rigtigt, at der på nogle felter er problemer og bør gøres noget mere. Det er også det, vi meddelelser regeringen, altså at vi skal prioritere de offentlige udgifter. Vi skal i højere grad prioritere dem derhen, hvor der er folk, der har behov for dem, og så prøve at nedprioritere andre områder. Det er vores krav til regeringen, at den gør det.

Så kan vi endda se på det samlede socialområde, at man bruger flere penge, end man egentlig har plads til at udvide den offentlige sektor med, altså at man faktisk har prioriteret flere penge derover fra andre områder. Og hr. Villy Søvndal vil ikke anerkende, at det er det faktiske grundlag, der nu rent faktisk kan ses af den udvikling, der har været. Det er derfor, det bliver så vanskeligt at diskutere med hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde noget, der lød, som om jeg vil være enig i det. Jeg er først og fremmest enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at der er kommuner, der – kan vi sige – ikke har det så meget sværere, end de skal have det, hvis de skal opføre sig tilstrækkelig ansvarligt. Og så er der andre kommuner, som virkelig er i klemme. Derfor skal vi ikke tegne et billede af, at alt er ens. Det tog hr. Kristian Thulesen Dahl som udgangspunkt for en udligningsreform.

Den er også kort omtalt i regeringens strukturudspil, men i en form, så man kan læse det, som om den kun vil udligne det, den hele tiden har udlignet, når opgaver flyttes.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om ikke han er enig i, at vi i fællesskab vil forlange, at regeringen kommer med grundlaget – vi ved godt, at vi ikke kan have det hele parat, før vi kender hele billedet – for en udligningsreform meget tidligt i de forhandlinger, vi sidder i, så vi ved, hvad konsekvenserne er af det, vi er i gang med. Det ikke er nok, at man kun kompenserer for flytning af opgaver, men der skal også ske en egentlig udligningsreform, som regeringen i øvrigt lovede tilbage i 2002.

Er det ikke her, vi har en fælles sag?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo ingen tvivl om, at vi mener, at der er behov for en bedre udligning i vores land, så man har en mere ensartet udvikling, og så der ikke er områder, der simpelt hen taber i kampen og derfor ikke kan levere en tilstrækkelig service til borgerne i det område. Det er jo indiskutabelt, og det skal der findes en løsning på.

Så er rækkefølgen selvfølgelig den, at man først ved konkret, hvad det er, man egentlig skal udligne, altså hvad behovet er for udligning, når man ved, hvor de forskellige opgaver ligger. Derfor er det sådan lige sin sag at svare på, om hr. Ole Stavad egentlig har ret i, at man kan lave et ordentligt grundlag for en udligning, før man ved, hvilket flertal der vil være for at flytte opgaverne hvorhen.

For det er klart, at det jo har en indflydelse på, hvordan man skal udligne økonomisk, hvor opgaverne ligger placeret. Hvad er det for nogle opgaver, kommunerne skal løse? Hvor store opgaver får de også i forhold til der, hvor staten selvfølgelig må påtage sig en tilstrækkelig medfinansiering i forhold til tunge sociale klienter, psykiske patienter eller andre, hvor mindre kommunale enheder – selv i et nyt system, uanset om der kommer kommunesammenlægninger – ikke vil kunne klare udgiften alene, og hvor staten så skal ind og tage en eller anden form for medansvar? Hvordan skrues det sammen? Hvilken udligning kræver det så?

Det er svært for mig i hvert fald at svare herpå i en kort bemærkning, før man ved nogenlunde, hvor man vil flytte opgaverne hen på landskabskortet. Det er derfor, jeg har lidt svært ved at give et fuldstændigt tilsagn til hr. Ole Stavads konklusion. Men udgangspunktet om, at der er behov for den udligning, er vi fuldstændig enige om.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstod – bare lige for at være sikker på, at vi ikke snakker forbi hinanden – at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, at der er behov for en udligningsreform, der rækker ud over bare at kompensere for opgaveflytningen. Det må så også have som konsekvens, at hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg er enige om, at vi sådan set har to sæt af problemstillinger her: en, der skal løse det grundproblem, som vi kender fra den nuværende virkelighed, og en anden om, at man selv-